

פרשת ויגש אליו

פרק מד

(כב) כמו: וישלף נעלו (רות ד, ח). פירוש, הביאו לומר זה בעבור שהוא סוף פסוק, כמו ומת. אבל האחרים שאין להם הכרע, כלם באמצע פסוק.

פרק מה

(יד) צואר. ימצא לשון יחיד. פירוש, בצוארו ילין עז (איוב מא, יד). ימצא לשון רבים. כמו: ויבך על צואריו (בר' מו, כט). ועם תוספת נו"ן. כמו: מצוארוניך¹ (שה"ש ד, ט).

פרק מו

(כג) או כן דרך הלשון. פירוש, לומר לשון רבים ובני, אע"פ שאין לו כי אם בן אחד. וזה כדרך האחרים שכתוב בכלם: ובני.² (כז) והיא בת מאתים וחמשים. פירוש, כאשר מת משה. וזה, שהרי רד"ו שנה עמדו במצרים,³ ומ' שנה שחיה משה אחרי כן, הרי לה, אם נולדה בין החומות, ר"נ שנה.⁴ וכי אחיה חיה כך וכך שנים, דברי יחיד. פירוש, אחיה הנביא שאמרו⁵ שהיה מיוצאי מצרים,⁶ והנה מצאנוהו חי בימי ירבעם מלך ישראל (ראה מל"א יא, כט). לכן אמר שהוא דברי יחיד.

פרק מז

(ו) שרי מקנה. כסוס ופרד. פירוש, כי השאר הוא⁷ תעובה לאנשי מצרים, ולקח לשון הפסוק.

---

¹ בכ"י ד: מצורוניך, והוא נוסח המסורה; אולם ראה ספר השרשים לרד"ק, עמ' תרכא, ערך צור.

² בכ"י ג: שכתוב כן, כמו: ובני פלוא אליאב (במ' כו, ח).

³ בכ"י ב: בן פ' שנה היה בעמדו לפני פרעה; בכ"י ד: שהרי עמדו במצרים ר"י שנה.

⁴ פירוש זה אינו נמצא בכ"י ג. בכ"י ד' ר"נ שנה' ליתא.

⁵ בכ"י ד: אחיה שילוני.

⁶ מקור הדרשה הוא ב"ב כא ע"ב וסדר עולם, א. אולם נראה שהמקור המידי של 'אוות נפש' הוא הדקמת הרמב"ם למשנה תורה.

⁷ בכ"י ד: כי שאר מקנה.